Pregaria.cat

Entrada

Caos

Per MartaF el dj., 29/01/2026 - 08:00

Són dies de caos, d'incertesa, de desinformació per als milers de viatgers afectats per un sistema ferroviari que ja fa massa temps que no funciona. Però no oblidem que, enmig de les nostres tragèdies mínimes de cada dia, s'hi amaga la desesperació màxima dels qui, com Job, habiten en un «país d'ombres i desordre, on l'aurora és foscor, i la claror, negra nit» (Jb 10,22) i les víctimes dels accidents de tren dels últims dies ens hi han de fer reflexionar perquè el dolor dels altres també sigui el nostre, amb coratge, per reclamar justícia i exigir responsabilitats.

La comunió és la clau per interpretar la nostra vida cristiana i això ens demana també el nostre compromís de la fraternitat com a resposta. Davant de les riuades sobtades, del desbordament de rius, de les pluges torrencials, de la intensitat de les nevades, preguntem-nos si fins ara no vivíem anestesiats i estabornits per la inèrcia d'un temps en què no passava res de res. No estem avesats als fenòmens meteorològics adversos i aquest és el problema de fons però, mentre la Terra xerrica, rondina i es manifesta, nosaltres no li fem cas. El nostre pecat d'orgull ha estat deixar d'escoltar la natura i de veure-hi el mirall del nostre món perquè ens hem tancat en bombolles de plàstic que només calculen dades i algoritmes, allà on no hi ha lloc per a la consciència ni la caritat. Així doncs, l'experiència comunitària és incompatible amb els valors de la nostra societat, cada cop més allunyada de l'Altre? Segurament. Per això cal reivindicar amb tota la nostra força que aquest no és el present que volem: un que no es preocupa del manteniment dels marges, dels camins, del paisatge que ens envolta i que espiem a través de les finestres dels trens que travessen la nostra estimada geografia, però tampoc de les infraestructures que ens han de donar la seguretat que paguem amb els nostres impostos.

Tenir cura de la Creació també és fer-ho per evitar el caos d'un país que es col·lapsa i perquè ningú més hi perdi la vida per culpa dels embats del clima. «Déu no és un Déu de desordre, sinó de pau» (1Co 14,33), però estem tan capficats amb la fressa dels nostres pensaments que hem perdut el control de la nostra pròpia realitat; on el jo sempre n'és el protagonista absolut. Tanmateix, ens hem aturat a pensar que les víctimes d'aquests accidents podríem haver estat nosaltres?

(Imatge: Marta Finazzi)